

Kapitel II.

Om Paaanke af Domme, affagte af Underretten.

§ 397.

Domme, affagte af Underretten, kunne ordentligvis paaankes til den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger.

I Sager, hvis Forfølgning paahviler Politiet, kan Dommen kun paaankes i Anklagens Interesse, naar anden Straf end Bøder, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde eller Ris kan idømmes for Handlingen, og i den Sigtedes Interesse kun, naar højere Straf end Bøder af 40 Kr., simpelt Fængsel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 30 Dage, eller med Hensyn til Børn under 15 Aar Ris eller Fængsel i 8 Dage er idømt. Dog kan Landsrettens Formand paa Andragende, som maa fremsættes inden 3 Dage efter Dommens Afgivelse, tilstede Paaanke, naar Sagen skjønnes at have en almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for den Sigtede (§ 108). Indgives saadant Andragende af en Domsældt, kan Rettens Formand bestemme, at Fuldbyrdelsen skal udsættes; tilstedes Paaanke, udsættes eller standses Fuldbyrdelsen.

Under tilsvarende Betingelser kunne de i §§ 368—370 ommeldte Afgjørelser paaankes i Anklagens Interesse og den i § 370 omhandlede Afgjørelse af den Sigtede.

§ 398.

De i §§ 372—385 indeholdte Regler finde ogsaa Anvendelse ved Paaanke af Underrettens Domme med de Bempelser, som følge af, at Landsretten træder i Stedet for Højesteret, Underretten for Landsretten og Statsanklageren for Dverstatsanklageren, eller iøvrigt af Forholdets Natur, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Paaanke i Anklagens Interesse i Sager, som paatales af Politimesteren, finder kun Sted paa dennes Begjæring.

2) De Skridt, som i Anledning af Paaanke blive at foretage ved Underretten i Anklagens Interesse, kunne uden særlig Bemyndigelse foretages af den, der har udført Anklagen for Underretten.

3) De Anmeldelser og Erklæringer, som i Tilfælde af Paaanke skulle eller kunne afgives af den Sigtede for Underretten, kunne altid afgives mundtlig til Retssbogen, hvorved Dommeren skal være ham behjælpelig.

4) Paaanke af Underrettsdommens Realitet er ikke indskrænket til Lovens Anvendelse, men udstrækker sig ogsaa til Bevisspørgsmaalet, medmindre det Modsatte indtrykkelig erklæres af begge Parter.

5) Ved Paaanke, der rettes mod Dommens Realitet i Almindelighed, finder ingen videre Begrundelse af Paaanken Sted, et heller de i §§ 381 og 382 ommeldte skriftlige Udviklinger og Moderklæringer.

6) Underretten nægter Paaanken Fremme, ogsaa, naar Sagen efter § 397 ikke er Gjenstand for Paaanke.

§ 399.

Paaankes paa Grund af Krænkelser af Rettergangsregler eller, hvad Realiteten angaar, alene paa Grund af Lovens urigtige Anvendelse, blive Reglerne i §§ 386—396 at anvende med de af Forholdets Natur flydende Bempelser.

Møder den Sigtede, som har paaanket, og for hvem ingen Forsvarer er bestiftet, hverken selv eller ved en Forsvarer ved Paaankens Forhandling, betragtes hans Paaanke som Forelagte Lovforslag m. m.